

РЕШЕНИЕ

№ 338

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 13.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2116** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл. 25 от Закона за хазарта /ЗХ/ във вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О.“, [улица], вх.А, ет.3, ап.36, представлявано от управителя И. М. К. срещу решение № 325 от 24.02.2011г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/, с което се отнема окончателно издаденото от ДКХ Разрешение № И – 2055 от 18.11.2010г. на [фирма] за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес [населено място], [улица].
Жалбоподателят излага в жалбата си доводи, че оспореното в това производство решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материално правните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че обжалваното решение като индивидуален административен акт следва да бъде мотивирано, но настоящето решение не съдържа фактически и правни основания, на които се основава диспозитивът му. ДКХ е мотивирала решението си въз основа на свое решение № И-2397/20.01.2011 г., с което е отказала вписване на промени в обстоятелствата в издадените на [фирма] разрешения № И-2055/18.01.2010 г. за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес: [населено място], [улица] и № И-2491/17.12.2009 г. за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], което решение е било обжалвано и при издаване на обжалвания в настоящето производство акт е имало образувано адм.д. № 1306/2011 г.

по описа на Административен съд София – град. Към момента на издаване на обжалваното решение, решението на съда по преюдициалния спор не е било влязло в сила. Счита, че ДКХ е мотивирала решението си, позовавайки се на административен акт, който не е влязъл в сила, цитирайки изцяло същия и неговите мотиви и по този начин обжалваният акт е само привидно мотивиран. Като правно основание в обжалваното решение е посочен чл. 84, ал.1, т.2 във връзка с чл. 4, ал.3 и чл.5, ал.1, т.4 от ЗХ, но съгласно чл. 84, ал.1, т.2 от ЗХ ДКХ отнема окончателно издаденото разрешение на организатор, който допусне нарушение на условията и изискванията, посочени в нормативен акт или в самото разрешение, като административният орган е преповторил мотивите на обжалваното и невязало в сила решение, предмет на висящ съдебен спор. Твърди, също така, че не е уведомен за започналото административно производство и не му е предоставена възможност да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. Твърди, че в конкретния случай липсват материално правните предпоставки за отнемане на разрешението по посочената разпоредба. Исква оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Държавната комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител юр. К. оспорва жалбата. Не претендира разноски.

СГП редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административният съд С. – град, Второ Отделение, 30^{-ти} състав, като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното: Оспорва се Решение № 325 от 24.02.2011 г. на ДКХ с което се отнема окончателно разрешение № И-2055/18.11.2010 г. на [фирма], представлявано от управителя И. М. К. за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес: [населено място], област В., [улица].

По делото е представено заверено копие от административната преписка. От доказателствата е видно, че жалбоподателят притежава разрешения № 2491 от 17.12.2009 г. и № И-2055 от 18.11.2010 г. за организиране на хазартни игри с игрални автомати в две отделни зали, съответно в [населено място] и [населено място].

Обжалваното решение е взето въз основа на решение № И-2397/20.01.2011 г. на ДКХ, с което е отказано на жалбоподателя да бъдат променени обстоятелствата, вписани в издаденото му разрешение за организиране на хазартни игри с игрални автомати, а именно промяна в едноличния собственик на капитала.

Към настоящето производство е приложено адм.д. № 1306 по описа за 2011г. на Административен съд София – град. Съгласно Решение № 11860 от 27.09.2012 г., постановено по адм.д. № 11301/2011 г. от Върховен административен съд на Р. Б. /ВАС/ - Пето отделение е отменено решение № И-2397/20.01.2011 г. на ДКХ като преписката е върната на ДКХ за ново произнасяне, съобразно указанията дадени от ВАС по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е взето при проведено преди това административно производство въз основа на постъпило искане от [фирма], вх. № И - 2397 от 06.12.2010г., до ДКХ за промяна в обстоятелствата, вписани в издадени от ДКХ разрешения за организиране на хазартни игри в игрална зала с игрални автомати – Разрешение № 2491 от 17.12.2009 г. и Разрешение № И-2055 от 18.11.2010 г. ДКХ е разгледала постъпилото искане на 20.01.2011 г. и се е произнесла с цитираното по-горе решение № И-2397/20.01.2011 г., с което е отказала промени в издадените на [фирма]

разрешения. Решението на ДКХ, с което е постановен отказ е било обжалвано в законоустановения срок.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София – град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването; в предвидените в чл. 149, ал.1 от АПК срокове /доколкото не са налице доказателства кога процесният акт е връчен на адресата на акта/ и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, а по същество намира същата за ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в пределите на неговата власт, съгласно разпоредбата на чл.22, ал.1, т.3 от ЗХ, според която ДКХ дава, отказва да даде и отнема разрешения на организатори на хазартни игри по т.1 за развиване, съответно отнемане и/или прекратяване на дейността им в отделни обекти. Отнемането окончателно на разрешение № И-2055/18.11.2010 г. на [фирма] за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес [населено място] е взето от компетентен орган, при спазване на изискуемия се кворум и мнозинство, съгласно чл. 18, ал.1 от ЗХ. Видно от протокол № 2 от проведено на 24.02.2011 г. заседание на комисията на него са присъствали председателя и всички членове на ДКХ, като решението е взето от пълно мнозинство от 5 гласа „За” и нито един „Против”.

Актът обаче не е издаден при спазване на процесуалноправните норми. Първоначално производството е започнало по искане на жалбоподателя с вх. № И-2397/06.12.2010 г. Това искане е внесено за разглеждане на заседание на ДКХ на 20.01.2011 г. като е издаден отказ за издаване разрешение на [фирма] за промяна в обстоятелствата, вписани в издадени разрешения за организиране на хазартни игри с игрални автомати. Вземто от административният орган решение е било обжалвано пред съда и с Решение № 11860 от 27.09.2012 г., постановено по адм.д. № 11301/2011 г. от ВАС - Пето отделение е отменено решение № И-2397/20.01.2011 г. на ДКХ като преписката е върната на ДКХ за ново произнасяне, съобразно указанията дадени от ВАС по тълкуването и прилагането на закона. В мотивите на настоящето решение са залегнали именно мотивите на отмененото от съда решение на ДКХ като административният орган при постановяване на това окончателното решение не е изчакал да приключи висящото административно производство, въз основа на което е взел и последващото решение. ДКХ е мотивирала решението си, позовавайки се на административен акт, който не е влязъл в сила, приемайки изцяло мотивите му.

Предвид изложеното обжалваният акт се явява незаконосъобразен. При издаване на акта е била нарушена разпоредбата на чл. 27, ал.2, т.2 от АПК, предвид висящото административно производство между същите страни с предмет, който е от значение за изхода на настоящето производство.

Във връзка с всичко изложено настоящият състав намира, че оспореното в това производство решение № 325 от 24.02.2011г. на Държавната комисия по хазарта, е незаконосъобразно, издадено при неправилното приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, поради което следва да бъде отменено.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски на основание чл. 143 ал. 1 от АПК, а именно: 50 /петдесет/ лева държавна такса и 250 /двеста и петдесет/ лв. адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 325 от 24.02.2011г. на Държавната комисия по хазарта, с което се отнема окончателно издаденото от ДКХ разрешение № И-2055 от 18.11.2010г. на [фирма] за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес [населено място], [улица].

ОСЪЖДА Държавната комисия по хазарта да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О.”, [улица], вх.А, ет.3, ап.36, представлявано от управителя И. М. К. сума в размер на 300 (триста) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: